

załącznik do Uchwały
nr XXXV/234/18
Rady Powiatu Świeckiego
z dnia 31 stycznia 2018 r.

Świecie, dnia

OR.S.1510.3.12.2017

Elżbieta i Stanisław
Kujawa

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi

Niniejszym zawiadamiam o sposobie załatwienia **skargi z 23 lutego 2017 r.** skierowanej do Rady Powiatu Świeckiego na działania Starosty Świeckiego.

Rada Powiatu Świeckiego uchwałą Nr XXV/165/17 z dnia 15 marca 2017 r. zleciła Komisji Rewizyjnej zbadanie wniosków Elżbiety i Stanisława Kujawa z dnia 3 lutego 2017 r. oraz 23 lutego 2017 r. dotyczących uznania przez Radę Powiatu Świeckiego za bezzasadną skargi z 25 września 2016 r. na Starostę Świeckiego, w której wnoszący skargę zarzucają niewłaściwe załatwienie przez Starostę Świeckiego skargi z 21 marca 2016 r. na Wicestarostę Świeckiego. Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Świeckiego po zapoznaniu się z materiałami dotyczącymi tej sprawy postanowiła uznać na podstawie art. 222 kpa pismo 23 lutego 2017 r. zatytułowane "wniosek" za skargę a następnie uznała skargę z 23 lutego 2017 r. za bezzasadną. Następnie, państwo Elżbieta i Stanisław Kujawa złożyli do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego pismo, w którym domagają się zbadania podjętej uchwały pod kątem zgodności z prawem. W swoim piśmie jako zarzuty państwo Kujawa podnieśli, że Rada Powiatu Świeckiego przy rozpatrywaniu złożonych skarg nie wzięła pod uwagę wszystkich okoliczności sprawy oraz, że w głosowaniu nad podjęciem uchwały brał udział Starosta Świecki pomimo posiadania interesu prawnego w podjęciu uchwały uznającej skargę za bezzasadną. Po zbadaniu zarzutów Wojewoda Kujawsko-Pomorski w piśmie z 3 listopada 2017 r. nie uwzględnił zarzutu braku wzięcia pod uwagę wszystkich okoliczności sprawy a jednocześnie uznał udział Starosty Świeckiego w głosowaniu nad uchwałą za naruszający prawo. Rekomendował jednocześnie aby Rada Powiatu Świeckiego we własnym zakresie wyeliminowała z obrotu prawnego uchwałę nr XXIX/177/17. Zgodnie ze stanowiskiem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Rada Powiatu Świeckiego w dniu 29 listopada 2017 r. uchyliła własną uchwałę nr XXIX/177/17. W wyniku tego, zaistniała potrzeba aby Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Świeckiego wypowiedziała się, czy od czerwca 2017 r. zaistniały w sprawie nowe fakty i okoliczności mające wpływ na rozpatrzenie sprawy. Komisja Rewizyjna po zapoznaniu się z nowymi dokumentami i okolicznościami sprawy ponownie uznała skargę

za bezzasadną. Rada Powiatu Świeckiego Uchwałą nr XXXV/234/18 z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Świeckiego zgodnie z wnioskiem Komisji Rewizyjnej uznała skargę za bezzasadną.

UZASADNIENIE

Państwo Elżbieta i Stanisław Kujawa złożyli do Rady Powiatu Świeckiego dwa pisma: z 3 lutego 2017 r. oraz z 23 lutego 2017 r. nazwane „Wniosek” oraz „WNIOSEK” „Nieprawdziwe informacje zakłamują sprawę”. Analiza treści tych dokumentów prowadzi do ustalenia, że wyrażają one niezadowolenie z odpowiedzi na wcześniejszą skargę z 27 września 2016 r. złożoną przez Elżbietę i Stanisława Kujawa w imieniu Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich oraz zawierają żądanie ponownego zbadania sprawy.

Zgodnie z art. 222 kpa "O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna." Rozróżnienie na skargi i wnioski w obowiązującym kodeksie postępowania administracyjnego nie jest precyzyjne. Zgodnie z art. 227 kpa "Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw." W oparciu o przedstawione brzmienie art. 227 kpa w literaturze podkreśla się, że skargi odnoszą się do zdarzeń przeszłych. Art. 241 kpa określa co może być przedmiotem wniosku: "Przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności." W odniesieniu do wniosków w literaturze wyrażono pogląd, że odnoszą się one do przyszłości, do działań planowanych albo koniecznych do naprawienia nieprawidłowości, polegających na poprawie organizacji, wzmocnieniu praworządności, usprawnieniu pracy itp. Odnosząc przedstawione poglądy do treści pisma skarżących z 3 lutego 2017 r. Rada Powiatu dokonała jego kwalifikacji jako skargi.

Oznaczenie strony skarżącej w skardze z 23 lutego 2017 r., jak również użycie pierwszej osoby liczby mnogiej (my) wskazywało, że została ona złożona w imieniu własnym skarżących. Dalsza treść "Wniosku" z 23 lutego 2017 r. odnosi się do postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia na budowę i zatwierdzenia projektu budowlanego na budowę domu jednorodzinnego w Świeciu przy ul. Dębowej 1 i wskazuje, że skarga została złożona w interesie Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich. Przepis art. 221 § 3 kpa stanowi, że: "Skargi i wnioski można składać w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą." Odnosząc przytoczony przepis do treści złożonego pisma i dołączonych załączników Komisja Rewizyjna badająca pismo doszła do wniosku, że skarżący nie złożyli stosownej zgody Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich. Oznaczało to, że istnieje formalna przeszkoda do rozpatrzenia skargi z 23 lutego 2017 r. Komisja Rewizyjna zwróciła się do Przewodniczącego Rady Powiatu z wnioskiem, aby ten wezwał Elżbietę i Stanisława Kujawa do przedłożenia zgody Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich na złożenie skargi w ich interesie. W wyniku wystosowanego przez Przewodniczącego Rady Powiatu pisma z 23 marca 2017r. Elżbieta i Stanisław Kujawa przedłożyli stosowną zgodę.

Postępowanie w sprawach skarg i wniosków uregulowane przepisami działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego jest postępowaniem jednoinstancyjnym i uproszczonym oraz autonomicznym w stosunku do pozostałych rodzajów postępowań. Do postępowania w sprawach skarg i wniosków nie stosuje się przepisów działu II Kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności o postępowaniu dowodowym. Przepisy mówią jedynie o zbadaniu i wyjaśnieniu sprawy oraz o zbieraniu przez organ właściwy do rozpatrzenia sprawy niezbędnych dokumentów. W świetle tak wąsko zakreślonej przez ustawodawcę procedury rozpatrywania skarg i wniosków zarzut naruszenia art. 7 i 9 Kodeksu postępowania administracyjnego jest niezasadny.

Należy również odnieść się do przedmiotu skargi. Nie jest przedmiotem skargi "sprawa rodziny Gawrońskich" rozumiana jako ogół postępowań różnych organów administracji, w tym Starosty Świeckiego i materiałów zgromadzonych w tych sprawach. Pierwotnie skargę z 21 marca 2016 r. na wydanie wadliwej decyzji administracyjnej (z dnia 21 kwietnia 2008 r. znak AB.I.7351/Św.577/2008, Nr 225/2008 zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinne z garażem i infrastrukturą techniczną towarzyszącą z planowaną lokalizacją na działce nr 12/20 przy ulicy Dębowej w obrębie ewidencyjnym Świecie – Miasto, jednostce ewidencyjnej Świecie pani Małgorzacie Kujawa i panu Tomaszowi Gawrońskiemu) dotyczącej braku nadzoru nad Wydziałem Architektury i Budownictwa złożyli Małgorzata i Tomasz Gawrońscy. Rada Powiatu Świeckiego przekazała skargę do załatwienia Staroście Świeckiemu, który udzielił na nią odpowiedzi 9 sierpnia 2016 r. uznając skargę za uzasadnioną w części dotyczącej wydania decyzji administracyjnej uznanej za nieważną i za niezasadną w części dotyczącej braku nadzoru pani Wicestarosty Barbary Studzińskiej nad Wydziałem Architektury i Budownictwa. Państwo Małgorzata i Tomasz Gawrońscy uznali sposób załatwienia skargi przez Starostę Świeckiego za niewłaściwy i złożyli następnie skargę na Starostę Świeckiego do Rady Powiatu Świeckiego. 25 stycznia 2017 r. Rada Powiatu Świeckiego uznała skargę na Starostę Świeckiego za niezasadną. Na załatwienie skargi na Starostę Świeckiego przez Radę Powiatu Świeckiego skargę z 23 lutego 2017 r. złożyli dotychczasowi pełnomocnicy Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich państwo Elżbieta i Stanisław Kujawa. Cały ciąg złożonych skarg odnosi się w gruncie rzeczy do zarzutów pierwotnej skargi, tj. wydania decyzji administracyjnej dotkniętej sankcją nieważności i braku nadzoru ze strony pani Wicestarosty nad Wydziałem Architektury i Budownictwa. Przedmiot skargi określa zakres niezbędnych do zbadania i wyjaśnienia skargi dokumentów. Z tej przyczyny Rada Powiatu Świeckiego uznała za zbędne badanie wszystkich dokumentów dotyczących inwestycji Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich.

Rada Powiatu Świeckiego badała skargę na posiedzeniach Komisji Rewizyjnej w dniach 17 marca, 22 marca, 5 kwietnia, 17 maja, 19 czerwca 2017 r., 5 i 17 stycznia 2018 r. W toku badania skargi zapoznała się szczegółowo ze wszystkimi dokumentami złożonymi przez Elżbietę i Stanisława Kujawa oraz innymi dokumentami, które uznała za ważne dla wyjaśnienia sprawy. Ponieważ Komisja Rewizyjna w krótkim odstępie czasu ponownie badała sprawę skargi, postanowiła bardziej szczegółowo zbadać jedynie te okoliczności i dokumenty, które nie były jej znane w związku z badaniem skargi na Starostę Świeckiego z 25 września 2016 r.

Państwo Elżbieta i Stanisław Kujawa w treści złożonej skargi wymienili kilka dokumentów i okoliczności, które ich zdaniem miały być nowymi okolicznościami i dokumentami.

Komisja Rewizyjna zbadała je i dokonała następujących ustaleń:

1) pismo PINB w Tucholi z 18 października 2016 r. było już znane Komisji Rewizyjnej, która zapoznała się z nim na posiedzeniu w grudniu 2016 r.; w ocenie członków Komisji Rewizyjnej zwraca ono uwagę na brak prawidłowego zgłoszenia zakończenia budowy oraz stan budynku grożący katastrofą budowlaną, nie ma jednak wpływu na ocenę zasadności skargi, gdyż pierwotna skarga z 21 marca 2016 r. dotyczyła wadliwości decyzji udzielającej pozwolenia na budowę nr 225/2008 i prawidłowości nadzoru nad Wydziałem Architektury i Budownictwa;

2) pismo WINB w Bydgoszczy z dnia 6 lutego 2017 r.; uznano to za nowy dokument w sprawie; Komisja Rewizyjna analizowała szczegółowo jego treść, jak i treść postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świeciu z 30 stycznia 2015 r. oraz pismo przewodnie z 2 lutego 2015 r.; w wyniku tej analizy doszła do wniosku, że Starosta Świecki przedkładał zespołowi kontrolnemu z WINB te dokumenty, które zespół się domagał, natomiast odnośnie do postanowienia i pisma przewodniego z Prokuratury Rejonowej w Świeciu uznała je za nie zawierające wiążącego żądania prokuratury wznowienia postępowania administracyjnego;

3) pismo WINB w Bydgoszczy z 15 lutego 2017 r.; odnośnie tego dokumentu Komisja Rewizyjna uznała, iż potwierdza on wadliwość decyzji administracyjnej nr 225/2008 w sprawie pozwolenia na budowę dla Małgorzaty Kujawa i Tomasza Gawrońskiego; stwierdzić jednak należy, iż w sprawie wadliwości decyzji administracyjnej pierwotna skarga z 21 marca 2016 r. została uznana za zasadną; odnośnie braku zastrzeżeń Starosty Świeckiego do wyniku kontroli przeprowadzonej przez WINB Komisja Rewizyjna uznała, iż Starosta Świecki zgodził się z ustaleniami kontroli i okoliczność ta była już wcześniej znana;

4) jako nową okoliczność skarżący podnieśli, że 11 lutego 2015 r. Starosta Świecki wszczął postępowanie w sprawie uchylenia własnej decyzji nr 225/2008 w sprawie pozwolenia na budowę dla Małgorzaty Kujawa i Tomasza Gawrońskiego; skarżący zarzucili, że jest to sprzeczne postępowanie z art. 132 kpa; Komisja Rewizyjna po szczegółowej analizie uznała zarzut za nieuzasadniony; art. 132 kpa dotyczy jedynie sytuacji postępowania odwoławczego od decyzji administracyjnej, tymczasem Starosta Świecki 11 lutego 2015 r. wszczął postępowanie administracyjne w odniesieniu do ostatecznej decyzji w oparciu o art. 36a ust. 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.) stanowiący, że: "Organ administracji architektoniczno-budowlanej uchyła decyzję o pozwoleniu na budowę, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 3.", to jest decyzji stwierdzającej istotne odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego; na dzień 11 lutego 2015 r. obowiązywała ostateczna decyzja PINB w Tucholi stwierdzająca istotne odstępstwa od projektu budowlanego, gdyż WINB w Bydgoszczy decyzją z 6 lutego 2015 r. utrzymał w mocy decyzję PINB w Tucholi; ostateczność decyzji administracyjnej wynika z art. 16 § 1 kpa;

5) jako nową okoliczność skarżący wskazali, iż Wojewoda Kujawsko-Pomorski został wprowadzony w błąd pismem Przewodniczącego Rady Powiatu Świeckiego z dnia 27 maja 2016 r., w którym podano informację, iż "... toczy się ponowne postępowanie przed organami administracji publicznej pierwszej instancji zmierzające do załatwienia wniosku o wydanie pozwolenia na budowę i zatwierdzenie projektu budowlanego"; obecny na posiedzeniu

Komisji Rewizyjnej radca prawny Piotr Walczak przyznał, iż był autorem projektu pisma Przewodniczącego Rady Powiatu Świeckiego oraz, że popełnił błąd w treści projektu pisma wynikający z braku wiedzy o podpisanej kilka dni wcześniej przez kierownika Wydziału Architektury i Budownictwa decyzji o umorzeniu postępowania administracyjnego; Komisja Rewizyjna uznała, że pismo Przewodniczącego Rady Powiatu Świeckiego dotyczyło prawidłowości przekazania skargi na Wicestarostę do załatwienia Staroście Świeckiemu a podniesiona przez skarżących kwestia błędu dotyczyła ubocznej okoliczności sprawy, nie mającej wpływu na rozstrzygnięcie.

Po przeanalizowaniu "nowych okoliczności i dowodów w sprawie" Komisja Rewizyjna badała zarzuty zawarte na stronach od 2 do 6 skargi z dnia 23 lutego 2017 r.

1. Punkt 1 odnosi się do pisma pana Tomasza Gawrońskiego z 3 września 2012 r. i odpowiedzi kierownika Wydziału Architektury i Budownictwa pani Justyny Schmidt z 14 września 2012r. Większość zarzutów zawartych w tym punkcie dotyczy złamania procedur wydawania decyzji administracyjnej nr 225/2008 dotyczącej udzielenia pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego Małgorzacie Kujawa i Tomaszowi Gawrońskiemu. Zarzuty te były już wcześniej znane i analizowane w czasie rozpatrywania skarg Małgorzaty Gawrońskiej i Tomasza Gawrońskiego z 21 marca 2016 r. i 25 września 2016 r. Należy przypomnieć, że pierwsza ze skarg została uznana za zasadną w zakresie wydania decyzji administracyjnej dotkniętej wadą nieważności. Dlatego należy uznać, że zarzuty dotyczące wadliwej procedury wydawania decyzji zostały uwzględnione już w poprzednim postępowaniu skargowym, w którym obecni skarżący występowali jako pełnomocnicy Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich. W tym względzie nowa skarga nie zawiera istotnych wiadomości mogących wpłynąć na ocenę zasadności skargi. Komisja Rewizyjna zwróciła jednak uwagę na istotny błąd w przytoczeniu przez skarżących art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego i nieuzasadnionymi wnioskami z tego płynącymi. Art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.) według brzmienia obowiązującego w kwietniu 2008 r. stanowił, że przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza: "zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;". Istotna różnica polega na tym, że projekt zagospodarowania działki jest tylko częścią projektu budowlanego jako całości i nie odnosi się do części konstrukcyjnej budynku. Projekt zagospodarowania działki opisuje położenie budynku w terenie, przyłącza techniczne, istotne parametry dotyczące wielkości budynku itp. Skarżący tymczasem odnoszą konieczność sprawdzenia zgodności projektu z przepisami szczególnymi do całości projektu, w tym do jego części architektonicznej, zawierającej rozwiązania konstrukcyjne i obliczenia wytrzymałościowe. Z tym stanowiskiem nie można się zgodzić. W odniesieniu do całości projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej zobowiązany jest sprawdzić jego zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, innymi aktami prawa miejscowego, decyzją o warunkach zabudowy a w przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska (art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego), kompletność projektu budowlanego, i posiadanie opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń (art. 35 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego) oraz wykonanie projektu ewentualnie sprawdzenia projektu przez osoby posiadającego odpowiednie i aktualne uprawnienia budowlane (art. 35 ust. 1 pkt 4 Prawa budowlanego).

2. Punkt 2 odnosi się do pisma GUNB z 10 sierpnia 2016 r., znak sprawy DOA.7210.128.2016. Komisja Rewizyjna ustaliła, iż treść tego pisma była już jej znana w czasie badania skargi Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich z 2 września 2016 r. Pismo to wymienia wady decyzji administracyjnej Starosty Świeckiego nr 225/2008 w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę Małgorzacie Kujawa i Tomaszowi Gawrońskiemu. Podkreślony został w nim brak uzyskania zgody Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku na budowę na terenie uznanym za zagrożony powodzią. Pomimo niewątpliwie istotnych zarzutów dotyczących wymienionego pozwolenia na budowę, nie mogą one spowodować dalej idącego skutku niż stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej. Radni zauważyli, że pierwotna skarga Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich z 21 marca 2016 r. została uznana za uzasadnioną w zakresie nieważności wydanej decyzji administracyjnej. Wobec tego przytaczane przez skarżących pismo GUNB z 10 sierpnia 2016 r. w zakresie rozpatrywanej skargi nie może wywrzeć dalej idącego skutku niż uznanie skargi za uzasadnioną. Pismo było już też analizowane przez Komisję Rewizyjną i nie wnosi nowych okoliczności do sprawy.

3. Punkt 3 odnosi się do treści projektu budowlanego będącego podstawą wydania decyzji nr 225/2008 udzielającej pozwolenia na budowę domu Małgorzacie Kujawa i Tomaszowi Gawrońskiemu. Skarżący podnoszą w nim, że w treści projektu zawarto wypowiedź „na przedmiotowej działce nie występują strefy zagrożenia”. Skarżący wywodzą z tego, że ukryto przed nimi istnienie terenu zagrożonego powodzią oraz Starosta rozpatrujący wniosek o wydanie pozwolenia na budowę powinien wezwać inwestorów do uzupełnienia projektu albo odmówić udzielenia pozwolenia na budowę w myśl art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego. Zarzut ukrycia przed inwestorami istnienia terenu zagrożonego powodzią jest całkowicie nieuzasadniony, gdyż w projekcie budowlanym znajduje się kserokopia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotycząca działki nr 12/20 przy ul. Dębowej w Świeciu, w którym wprost zapisano istnienie terenu zagrożonego powodzią. Ponieważ projekt budowlany pochodzi od inwestorów zarzut ukrycia informacji nie znajduje potwierdzenia w faktach. Co do zatwierdzenia projektu budowlanego niezgodnego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy wskazać, że wadliwość decyzji administracyjnej o udzieleniu pozwolenia na budowę była wielokrotnie przyznawana i doprowadziła do uznania skargi z 21 marca 2016 r. za częściowo uzasadnioną.

4. Punkt 4 odnosi się do treści postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świeciu z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt 1 Ds. 948/13 w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz pisma przewodniego do tego postanowienia z dnia 2 lutego 2015 r. Skarżący zarzucają, iż Rada Powiatu przy rozpatrywaniu skargi z 25 września 2016 r. nie wzięła ich pod uwagę oraz, że Starosta Świecki, który otrzymał przedmiotowe dokumenty nie zastosował się do ich treści i nie wznowił postępowania administracyjnego zakończonego decyzją ostateczną nr 225/2008 w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę pani Małgorzacie Kujawa i panu Tomaszowi Gawrońskiemu. Skarżący uważają, że obowiązkiem organu administracji było wznowienie postępowania. Zagadnienie to było bardzo szeroko omawiane na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 5 kwietnia 2017 r. również z udziałem Elżbiety i Stanisława Kujawa. Zarzut skarżących jest niezasadny co wynika z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (kpa) oraz Kodeksu postępowania karnego (kpk).

W styczniu 2015 r., kiedy Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świeciu postanowił dokonać zwrotu dowodów rzeczowych w postaci wniosku o wydanie pozwolenia na budowę i oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane decyzją administracyjną nr 225/2008 w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę pani Małgorzacie Kujawa i panu Tomaszowi Gawrońskiemu była decyzją ostateczną. Stwierdzenie jej nieważności nastąpiło dopiero w styczniu 2016 r. Prokuratorowi w stosunku od decyzji ostatecznej, żądającym wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji przysługuje środek prawny przewidziany w art. 184 § 1 kpa - sprzeciw. W wyniku wniesienia przez prokuratora sprzeciwu od decyzji ostatecznej organ administracji ma obowiązek wszcząć postępowanie z urzędu, zawiadamiając o tym strony - art. 186 kpa. W rozpatrywanej sprawie decyzji administracyjnej nr 225/2008 prokurator nie wniósł sprzeciwu lecz wydał postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych. W treści samego orzeczenia prokuratora (po słowie "postanawia") próżno doszukiwać się instytucji prawnej sprzeciwu albo żądania wznowienia postępowania. Dopiero w przedostatnim zdaniu uzasadnienia prokurator stwierdza, że dowody rzeczowe należy zwrócić Starostwu Powiatowemu w Świeciu celem przeprowadzenia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Drugi dokument z Prokuratury Rejonowej w Świeciu - pismo przewodnie z 2 lutego 2015 r. również nie zawiera sprzeciwu prokuratora a jedynie wskazanie celu, w jakim dokumenty zostały zwrócone, co nie jest wiążące dla organu administracji publicznej. Potwierdzeniem braku obowiązku organu administracji dokonania z urzędu wznowienia postępowania jest również podstawa prawna postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świeciu z 30 stycznia 2015 r., w której wymieniono art. 230 § 2 kpk i art. 323 kpk. Oba przepisy odnoszą się do rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych po zakończeniu postępowania karnego, a więc nie wskazują na zobowiązanie organu administracji do wznowienia postępowania. Należy więc uznać, że w sytuacji prawnej, w której dopuszczalne było zarówno wznowienie postępowania administracyjnego, jak i uchylenie pozwolenia na budowę w oparciu o art. 36a ust. 2 Prawa budowlanego, organ administracji miał prawo dokonać wyboru rodzaju postępowania prowadzącego do uchylenia decyzji nr 225/2008. Art. 36a ust. 2 Prawa budowlanego stanowi, że " Organ administracji architektoniczno-budowlanej uchyla decyzję o pozwoleniu na budowę, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 3." Przepis ma zastosowanie w przypadku stwierdzenia przez organy nadzoru budowlanego istotnego odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego, co zostało ustalone w decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi utrzymanej w mocy decyzją Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z dnia 6 lutego 2015 r. Decyzja ta wbrew twierdzeniom państwa Kujawa była ostateczna, gdyż nie przysługiwało od niej odwołanie do organu administracji wyższego stopnia (art. 15 i art. 16 § 1 kpa).

Ponadto odnosząc się drugiego wątku zawartego w punkcie 4, a odnoszącego się do obowiązku złożenia zawiadomienia o podrobieniu podpisów Małgorzaty Kujawa Rada Powiatu podtrzymuje wcześniejsze stanowisko, iż to państwo dysponowali wiedzą na ten temat. Starosta nie posiadał własnych spostrzeżeń opartych o fizyczną formę wniosku o pozwolenie na budowę i oświadczenia o prawie dysponowania nieruchomością na cele budowlane pozwalających mu przypuszczać, że podpisy pani Małgorzaty Kujawa zostały podrobione.

5. Punkt 5 odnosi się do terminów opatrywania map do celów projektowych pieczętkami Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej i wpisu w dzienniku budowy dokonanego przez pana Stefana Starszaka.

Odnosnie stawiania pieczętek na mapach do celów projektowych przez Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej należy wyjaśnić, iż wstępne uzgodnienie zostaje dokonane przed wydaniem mapy inwestorowi i przystąpieniem do projektowania. Celem tego uzgodnienia jest naniesienie na mapę projektowanych sieci uzbrojenia terenu, które nie są ujęte w zasobie geodezyjnym. Kolejne uzgodnienie ma miejsce po sporządzeniu projektu przyłączy, ewentualnie sieci uzbrojenia terenu planowanych do nowego obiektu budowlanego. Jest to drugie uzgodnienie. Dwuetapowy system uzgadniania przez Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej może powodować wrażenie dokonywania uzgodnień bez jakiegokolwiek postępowania. Jest to jednak wrażenie pozorne i niezasadne.

Drugi wątek dotyczy wpisu w dzienniku budowy dokonanego przez pana Stefana Starszaka. Jest to problem przestrzegania lub nieprzestrzegania zakazu prowadzenia dodatkowej działalności gospodarczej stojącej w sprzeczności z obowiązkami służbowymi przez osoby zajmujące stanowiska urzędnicze. Zakaz wynika z ustawy o pracownikach samorządowych. Po wyborze na urząd Starosty Świeckiego pan Franciszek Koszowski wystosował do urzędników Starostwa Powiatowego stanowcze pismo przypominające o zakazie wykonywania takiej działalności gospodarczej. Podnoszona przez państwa skarżących sprawa pana Stefana Starszaka dotyczy roku 2008. Upływ 9 lat od tego zdarzenia wyklucza możliwość wyciągnięcia konsekwencji służbowych w przypadku potwierdzenia się zarzutu. Przytoczona sprawa ma istotne znaczenie dla funkcjonowania Starostwa Powiatowego jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności skargi, której przedmiotem jest prawidłowe rozpatrzenie skargi na Starostę Świeckiego.

6. W punkcie 6 skarżący zarzucają Komisji Rewizyjnej pominięcie wielu istotnych aspektów podniesionych w skardze z 25 września 2016 r., które odnoszą się do błędnych stwierdzeń Starosty w sprawie rodziny Gawrońskich. Komisja Rewizyjna odczytała kolejno wszystkie podpunkty od a do i oraz fragmenty odpowiedzi Starosty Świeckiego z dnia 9 sierpnia 2016 r. na skargę Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich z 21 marca 2016 r., do których te podpunkty się odnoszą. Członkowie Komisji Rewizyjnej wypowiedzieli się, iż wszystkie wymienione okoliczności są im znane. Uznają treść odpowiedzi Starosty Świeckiego za prawidłową. Trudno jest polemizować z treścią odpowiedzi na skargę komunikującą pewne spostrzeżenia, oceny albo powzięcie wiadomości. Nie uznają za uzasadniony zarzutu pominięcia wielu istotnych aspektów podniesionych w skardze z 25 września 2016 r.

W okresie badania przez Komisję Rewizyjną skargi z 23 lutego 2017 r. do Rady Powiatu Świeckiego wpłynęły kolejne pisma wnoszone przez Elżbietę i Stanisława Kujawę. Dwa spośród nich dotyczyły merytorycznego badania zasadności skargi.

Pierwsze z nich datowane na **7 kwietnia 2017 r.** wpłynęło po posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 5 kwietnia 2017 i miało związek z udziałem państwa Elżbiety i Stanisława Kujawę w posiedzeniu Komisji. Państwo Kujawę wyrażają w nim swoje niezadowolenie ze stanowiska wyrażanego na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej przez radcę prawnego Piotra Walczaka. Skarżący uważają, że wypowiedzi i argumenty radcy prawnego są wbrew obowiązującemu prawu i że "kaleczy" on prawo. Skarżący powołują się na treść nagrywanych spotkań z ich udziałem w dniach: 6 sierpnia 2014 r., 1 października 2014 r., 25 listopada 2014

r. Mają być one dowodem wyrażania poglądów naruszających prawo. Zdaniem skarżących wadliwe argumenty zostały obalone przez:

- 1) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w 2015 r. na skutek negatywnego wyniku kontroli,
- 2) Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, który stwierdził nieważność decyzji nr 225/2008 w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę,
- 3) przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sierpniu 2016 r. i Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w maju 2016 r.

Następnie skarżący przypominają radnym, że Wojewoda był wprowadzany w błąd pismem podpisanym przez Przewodniczącego Rady a przygotowanym przez pana Walczaka oraz twierdzą, że przez 1,4 roku nie ma żadnej decyzji w ich sprawie ze Starostwa Powiatowego a Wojewoda już 3 krotnie oddalił wydane decyzje przez Starostwo.

W dalszej części pisma skarżący zadają radnym pytania do rozważenia przed rozstrzygnięciem skargi.

Komisja Rewizyjna analizując omawiane pismo z 7 kwietnia 2017 r. doszła do wniosku, że powieli ona zarzuty i argumenty przytoczone w skardze z 23 lutego 2017 r.

Pytania oznaczone numerami 1 do 3 dotyczą zagadnienia wszczęcia przez Starostę Świeckiego postępowania administracyjnego w sprawie uchylenia decyzji administracyjnej nr 225/2008 udzielającej pozwolenia na budowę Małgorzacie Kujawa i Tomaszowi Gawrońskiemu w oparciu o art. 36a ust. 2 Prawa Budowlanego. Okoliczność ta była szczegółowo badana przez Komisję Rewizyjną w czasie analizy postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świeciu z dnia 30 stycznia 2015 r. Szczegółowa argumentacja prawna została również przytoczona we wcześniejszej części niniejszego zawiadomienia. Zagadnienia opisane w pytaniach 4 do 6 wyjaśniła na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej pani kierownik Justyna Schmidt. Za datę wszczęcia postępowania uznała datę wpływu decyzji Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Przepisy kpa nie przewidują terminu po jakim należy dokonać zawiadomienia stron o toczącym się postępowaniu wobec tego nie można czynić zarzutu odnośnie daty wysłania zawiadomienia. Do czasu zwrotu akt sprawy nie były prowadzone czynności merytoryczne w postępowaniu administracyjnym.

Pytanie nr 7 dotyczy braku ustosunkowania się do protokołu kontroli przeprowadzonej przez WINB w kwietniu i maju 2015 r. W tej kwestii Starosta wyjaśniał, iż uznał wynik kontroli za zgodny z prawem a wyknięte uchybienia za zgodne ze stanem rzeczywistym, wobec tego nie odnosił się do wyniku kontroli.

Pytanie nr 8 można uznać raczej za prezentację odmiennego poglądu od prezentowanego przez urzędników Starostwa Powiatowego. Osoby te prezentują takie stanowiska, jakie uznają za słuszne i zgodne z prawem.

W dalszej części pisma skarżący przekonują, iż w czasie posiedzenia Komisji Rewizyjnej 14 grudnia 2016 r. pani kierownik Schmidt wprowadzała radnych w błąd. Członkowie Komisji Rewizyjnej przypominają sobie przebieg tego posiedzenia i uważają, że nie zostali wprowadzeni w błąd. Wyjaśnienia pani Schmidt były logiczne i w ocenie członków Komisji Rewizyjnej zgodne z prawem.

Kolejne pismo skarżących datowane na **30 maja 2017 r.** Komisja Rewizyjna analizowała na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2017 r. Należy uznać, że treść i argumentacja tego pisma powieliła treść i argumentację pisma skarżących z 7 kwietnia 2017 r. Nie zawiera ono nowych

okoliczności i argumentów z którymi Komisja Rewizyjna się nie zapoznawała wcześniej. Niecelowe jest więc szczegółowe odnoszenie się do jego treści w niniejszym zawiadomieniu, gdyż prowadziłoby to do powielania wcześniejszych wyjaśnień i uzasadnienia.

Od czasu rozpatrzenia skargi przez Radę Powiatu Świeckiego 28 czerwca 2017 r. do Starostwa Powiatowego w Świeciu wpłynęło wystąpienie pokontrolne z kontroli prowadzonej od kwietnia 2017 r. przez Najwyższą Izbę Kontroli, obejmującej między innymi sprawę wydania pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego na działce 12/20 przy ul. Dębowej w Świeciu, decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z 15 listopada 2017 r., oraz 3 pisma państwa Elżbiety i Stanisława Kujawa.

Bezsprzecznie najistotniejszym dokumentem dla rozpatrzenia skargi jest wystąpienie pokontrolne Najwyższej Izby Kontroli. Tematem kontroli było "Planowanie i realizacja inwestycji na terenach zagrożonych powodzią w powiecie świeckim w latach 2014 - 2017 (pierwszy kwartał). Badaniu poddano 20 losowo wybranych inwestycji. W zbadanych sprawach NIK nie stwierdziła uchybień przepisom Kodeksu postępowania administracyjnego, Prawa budowlanego i Prawa wodnego. W ocenie NIK postępowania były prowadzone prawidłowo. Oprócz głównego przedmiotu kontroli inspektorzy NIK szczegółowo zbadali sprawę pozwolenia na budowę nr 225/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. zatwierdzającego projekt budowlany i udzielającego pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego na działce 12/20 w Świeciu. Powodem do zajęcia się tą sprawą było stwierdzenie nieważności decyzji nr 225/2008 w dniu 22 stycznia 2016 r. przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego a więc w okresie objętym kontrolą. Wystąpienie pokontrolne NIK potwierdziło naruszenia prawa, zarówno materialnego, jak i przepisów postępowania administracyjnego powstałe przy wydawaniu pozwolenia na budowę nr 225/2008 z 21 kwietnia 2008 r. Nie są to jednak nowe okoliczności, nieznane Radzie Powiatu Świeckiego. Wady decyzji administracyjnej zostały wymienione we wcześniej znanych już dokumentach, tj. decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 22 stycznia 2016 r. oraz piśmie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Rada Powiatu Świeckiego bierze pod uwagę, że Starosta Świecki w swoim zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi na Panią Wicestarostę z 9 sierpnia 2016 r. uznał skargę za częściowo uzasadnioną, właśnie w zakresie zarzutów licznych naruszeń prawa materialnego i postępowania administracyjnego przy wydawaniu pozwolenia na budowę nr 225/2008 z 21 kwietnia 2008 r. Z racji tego, że wystąpienie pokontrolne NIK zawiera podsumowanie wad wydanego pozwolenia na budowę, a nie wskazanie nowych, nie wpływa na ocenę przez Radę Powiatu Świeckiego zasadności skargi.

Drugim istotnym dokumentem jest decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z 15 listopada uchylająca decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi z 20 października 2014 r. Przedmiotem postępowania Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi było ustalenie odstępstw od zatwierdzonego w decyzji Nr 225/2008 z 21 kwietnia 2008 r. projektu budowlanego i nakazanie inwestorom wykonania robót budowlanych mających na celu

doprowadzenie budynku do stanu zgodnego z prawem. Jak wskazał Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego na skutek stwierdzenia nieważności pozwolenia na budowę nr 225/2008 (zatwierdzającego również projekt budowlany) oraz umorzenia postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę przez Starostę Świeckiego nie jest możliwe utrzymanie w mocy decyzji wydanej w postępowaniu prowadzonym w związku z odstępstwami od zatwierzonego projektu budowlanego, który utracił swoje zatwierdzenie. Konieczne jest również zbadanie wpływu upływu czasu na stan techniczny budynku i ponowne rozstrzygnięcie sprawy. W ocenie Rady Powiatu Świeckiego postępowanie prowadzone przez organy nadzoru budowlanego dotyczy zupełnie odrębnego nurtu sprawy związanej z budową domu jednorodzinnego na działce nr 12/20 w Świeciu. Organy nadzoru budowlanego nie oceniają prawidłowości wydania pozwolenia na budowę nr 225/2008 a tym bardziej udziału Wicestarosty w procesie wydania decyzji. Z tej przyczyny decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z 15 listopada 2017 r. nie wpływa na ocenę zasadności rozpatrywanej skargi.

Analizie poddane zostały również pisma Elżbiety i Stanisława Kujawa: z 27 września 2017 r., 5 grudnia 2017 r. oraz 11 stycznia 2018 r. (złożonym w Biurze Rady 9 stycznia 2018 r.)

Pierwsze pismo z 27 września 2017 r. zawiera prośbę o zapoznanie się przez radnych Rady Powiatu Świeckiego z wystąpieniem pokontrolnym NIK oraz z dołączonym pismem skierowanym do Starosty Świeckiego. Wystąpienie pokontrolne NIK i pismo do Starosty Świeckiego zostały przekazane wszystkim radnym. Treść wystąpienia pokontrolnego NIK była omawiana we wcześniejszym fragmencie niniejszego pisma. Pismo skierowane do Starosty Świeckiego zawiera ocenę jego postępowania prezentowaną przez Państwa Kujawa, jak również ocenę faktów związanych z różnymi wątkami sprawy dotyczącej nieprawidłowości przy budowie domu Państwa Małgorzaty i Tomasza Gawrońskich. Zdaniem Rady Powiatu Świeckiego pismo z 27 września 2017 r. nie ma wpływu na ocenę zasadności skargi z 23 lutego 2017 r.

Drugie pismo z 5 grudnia 2017 r. zawiera wniosek o uwzględnienie jako dowodów przy rozpatrywaniu skargi:

- 1) zawiadomienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego przeciwko Panu Krzysztofowi Uździńskiemu w związku z zarzutem nierzetelnego opracowania ekspertyzy wykorzystanej przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi,
- 2) decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z 15 listopada 2017 r. uchylającej decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi z 20 października 2014 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego po pierwsze nie przesądza o końcowym wyniku tego postępowania jak również prawidłowości lub wadliwości ekspertyzy budowlanej. Po drugie brak jest związku między informacjami zawartymi w tym dokumencie a przedmiotem skargi.

Decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy z 15 listopada 2017 r. uchylająca decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tucholi z 20 października 2014 r. była już omawiana we wcześniejszym fragmencie niniejszego pisma i nie ma potrzeby ponawiania tej oceny.

Jako ostatnie wpłynęło do Rady Powiatu Świeckiego pismo Państwa Kujawa datowane na 11 stycznia 2018 r. Ogólnie można je ocenić jako polemikę z treścią wypowiedzi osób biorących udział w posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 5 stycznia 2018 r. Komisja Rewizyjna nie podzieliła argumentacji Państwa Elżbiety i Stanisława Kujawa a Rada Powiatu Świeckiego zgadza się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej.

Po zbadaniu skargi państwa Elżbiety i Stanisława Kujawa z 23 lutego 2017 r. Komisja Rewizyjna przygotowała projekt odpowiedzi dla skarżących i rekomendowała Radzie Powiatu Świeckiego uznanie skargi za bezzasadną.

Rada Powiatu Świeckiego na sesji w dniu 31 stycznia 2018 r. uchwałą Nr XXXV/234/18 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Świeckiego podzieliła stanowisko Komisji Rewizyjnej i uznała skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Ponieważ skarga uznana została za bezzasadną i bezzasadność tą wykazano w odpowiedzi na skargę, to zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 16 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017 poz. 1257) w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do rozpatrzenia skargi może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.

Przewodniczący Rady
Powiatu Świeckiego

Grzegorz Chmielewski